

Kırmızı Düğme

– HüseyinAkdemir · 26 Kasım 2010

ÇOK ÖNEMLİ VE RESMİ BİR DEVLET KURUMU MERKEZİNDE SAAT GECENİN 22.30'U. TEMİZLİK İŞÇİSİ İKİ ARKADAŞ SOHBET ETMEKTELER.

-Şu düğmeyi görüyor musun?

-Kırmızı düğmeyi mi?

-Evet, kırmızıyı.

-Görüyorum evet. Ne olmuş?

-Merak ediyorum. Acaba şimdi uzanıp...

-Uzanıp ne?

-Uzanıp bassam şu düğmeye.

-Deli misin oğlum. Kafayı mı yedin? Üstündeki kocaman yazıyı görmüyor musun? Bak ne yazıyor orada. Bak, bak. "Olağanüstü durumlar dışında düğmeye basmak kesinlikle tehlikeli ve yasaktır"

-Evet gördüm yazıyı. Ama...

-Aması falan olmaz bu işin. Eğer orada tehlikeli ve yasak diyorsa yasaktır.

-Ama ya basınca harika bir şey olursa. Ne bileyim süper bir şey olursa?

-Ya korkunç bir şey olursa?

-Baksana! Belki de düğmeye basınca pastanın içinden hani çıplak kadın çıkıyor ya. Ya öyle bir kadın çıkarsa?

-Ulan manyak, burada herhangi bir pasta görüyor musun? Bak söylüyorum. Korkunç bir şey, tehlikeli bir şey olmasa bu yazıyı yazarlar mı üzerine.

-Bilemezsin ki.

-Peki sen nasıl biliyorsun pastadan bir çıplak kadının çıkacağını? Üstelik olmayan pastadan.

-Bunu ancak düğmeye basıp denersem bilebilirim.

-Şişşt! Çek elini oradan. Bak oradaki yazıyı okumuyor musun?

-Okudum be. Salak mıyım ben. Okudum tabi.

-Bilmem ama akıllı olup olmadığından da emin değilim.

-Haydi ulan manyak seni. Basacağım vallahi.

-Peki çirkin biriye?

-Kim?

-Şu çıplak kadın. Senin olmayan pastandan çıkan kadın.

-Bak, sen de inanıyorsun pastadan bir çıplak kadının çıkacağına.

-Hayır. Öylesine söyledim.

-Öyle mi? Evet... Çirkinse... çirkinse bakmam yüzüne olur biter.

-Hımm, iyi fikir.

-Ayrıca kadına yazık be. Bütün zaman pastanın içinde havasız kalmıştır. Çıkarmak gerek.

-Demek sadece kadını kurtarmak için düğmeye basmak istiyorsun?

-Evet, doğru. Sırf bunun için. Başka ne için olabilir ki?

-Peki sen düğmeye bastığın anda başımıza bir çorap örülürse ne yaparız?

-Çorap mı?

-Tabi, belli mi olur?

-Oğlum burada çorabın işi ne şimdi?

-Pastanın ne işi var peki?

-Ya neyse işte. Belki de o çıplak kadın pastanın içinden çıkmaz da şu kapıdan çıkıp gelir.

-Tamam, tamam. Kafayı yedin sen oğlum. Sen düğmeye basacaksın senin düğmeye basmanı bekleyen kadın da çıplak olarak çıkıp sana gelecek. Meğerse seni bekliyormuş. Vazgeç bir delilik yapmaktan. Bak üstelik kırmızı bir düğme bu.

-Tamam işte. Kırmızı. Kırmızı demek aşk demek. Aşkın rengi kırmızı değil mi? Hani şu yılbaşlarında satılan donlar bile kırmızı değil mi?

-Belki de bir savaşı başlatan düğmedir bu.

-Kime karşı savaş?

-Ne bileyim. Rusya'ya karşı mesela.

-Düğme kırmızı diye mi Rusya dedin?

-Yok be! Mesela dedim işte.

-Sen şimdi bu düğmeye basmayayım diyorsun, öyle mi?

-Evet, aynen öyle diyorum.

-Korkaksın sen oğlum!

-Hayır. Sadece senden daha akıllıca düşünüyorum.

-Belki de evleniriz.

-Ne?

-Kadınla diyorum. Pastadan çıkacak güzel kadınla evlenirim belki de.

-Tabi canım. Zavallı kadın saatlerce o pastanın içinde kokmuş halde seninle evlenmeyi bekliyormuş.

-Neden olmasın.

-Sen başına örülecek çorapları düşün.

-Ne çorabı ya. Çorap falan yok. Taktın sen de çoraba.

-Ulan olmayan pasta, olmayan kadın oluyor da çorap neden olmuyor? Başımız belaya girer ki...

-Belki de girmez.

-Belki de bizi denemek için koymuşlardır bu düğmeyi oraya.

-Nasıl denemek için?

-Ne bileyim? Hani cesaretli olup olmadığımız anlamak için.

-Ne alakası var şimdi? Asker miyiz biz?

- Bana bak ya. Ya bu düğmeye basınca şu dolaptan bin bir çeşit yemek geliyorsa?
- Anlaşıldı oğlum. Açlık başına vurmuş senin. Haydi, lak lak edeceğimize şu işimizi bitirelim. Her an şef baskın yapabilir.
- Ne güzel olur değil mi? Basıyorsun düğmeye önünde binlerce çeşit yemek. İsteddiğini ye, istemediğini kediye köpeğe ver.
- Tamam, tamam. Bırak artık gevezeliği. Haydi, işimize bakalım.
- Ya, off! Çok acıktım valla. Bana ne ya. Basacağım ben bu düğmeye,
DİYEREK BASTI KIRMIZI DÜĞMEYE...